

Commissie: Mensenrechtencommissie

Onderwerp: Misbruik van Legitiem geweld door de staat en hoe kan men dit reguleren?

Land: Indonesië

Volgens de grondwet heeft de staat een monopolie op legitiem geweld. Dit betekent dus dat de staat als enige geweld mag gebruiken om de regels van de samenleving te verzekeren. Alle anderen zoals burgers of niet-overheidsorganisaties mogen in principe nooit geweld gebruiken, en als dat dan toch gedaan wordt, maken ze zich schuldig/strafbaar.

De overheid mag wettelijk allen maar geweld gebruiken dat proportioneel is met een potentiële of reële bedreiging van agressoren van binnen of buiten de staat. Alleen het noodzakelijke geweld mag gebruikt worden om het ultieme doel de veiligheid van de burgers en de vreedvolle samenleving te garanderen. Deze wet houdt dus in dat als bijvoorbeeld een burger tijdens een manifestatie een steen op een politieagent gooit, wat wettelijk niet mag, de politie alleen maar mag ingrijpen met proportioneel geweld, dus zeker niet met gebruik van letale wapens. Soms reageren de uitvoerende machten (regering, politie, militair) helemaal niet proportioneel op het geweld. Volgens de wetgeving is dit dus eigenlijk illegaal maar zo wordt het niet aangezien. Het wordt beschouwd als zelfverdediging of als veiligheidsmaatregelen. Alleen nog maar in 2020 is er sprake van misbruik van legitiem geweld tegen vreedzame manifestanten, onbewapende burgers en ook tegen vrouwen en kinderen. Daarvan de gevolgen zijn internationale solidariteitsbetogingen en de vraag naar UN-sancties (*UN News 18 September 2020*). Geweld was, is, en blijft een van de meest fundamentele problemen van het menselijk samenleven. Het grootste probleem van legitiem geweld is dat staten het als voorwendsel kunnen gebruiken om politieke tegenstanders het zwijgen op te leggen of minoriteiten te onderdrukken. Regering, politie, leger etc., kunnen dan van die zogenaamde "legale" geweld misbruik maken. Dit kan tot arrestatie en overleiden van onschuldige mensen leiden.

De Verenigde Naties helpt om conflicten te vermijden, diplomatische oplossingen te zoeken en de vrede te herstellen. Het charter van de Verenigde Naties maakt duidelijk dat legitieme geweld door de staat alleen gebruikt mag worden in geval van zelfverdediging of naar een beslissing van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties (Chapter VII). De Veiligheidsraad is ook gelegitimeerd om sancties te beslissen tegen een staat die zich van het misbruik van legitiem geweld schuldig maakt. De VN-raad voor mensenrechten publiceert elk jaar de status van de mensenrechten waaronder ook misbruik van legitiem geweld in een jaarlijks openbaar rapport (*UN A/74/53/2019*).

Als de dergrootste democratie met de werelds grootste Moslim populatie en de vrijheid van religie en tolerantie is Indonesië een bewijs dat democratie en Islam vreedzaam kunnen co-existeren (*UN General Assembly A/69/375*) zoals Koffi Annan zei in zijn toespraak in Oslo in 2001: "*We may have different religions, different languages, different colored skin, but we all belong to one human race.*" Na het einde van de koloniale bezetting na de 2de wereldoorlog is Indonesië een van de jonge democratieën in Azië en heeft omwille de turbulente gewelddadige geschiedenis veel inspanningen gedaan tot vandaag in verband met de mensenrechten, ondanks de verschillende etnische en religieuze groeperingen. De Indonesische republiek erkent dat discriminatie van minderheden en de beperking van het recht op vrije meningsuiting een probleem is, maar zou ook onderstrepen dat de samenleving relatief harmonieus verloopt. De digitalisatie gaat heel rap vooruit en meningen en standpunten worden over sociale media verspreid. De President, Joko Widodo, wil zeker nu van mensenrechten een prioriteit maken en misdaden uit het verleden vermijden.

De Indonesische republiek zou graag meer met andere landen coöpereren. Ministerin Mari Pangestu is ervan overtuigd dat een land zoals Indonesië waar de helft van de bevolking onder 29 jaar is in de jonge bevolking en in educatie en kwalificatie moet investeren. Dat is hoogste prioriteit. Om de focus nog meer op de mensenrechten te leggen moeten eerst andere economische problemen opgelost worden. Dit om zo meer als de COVID-19 pandemie een zeer negatief effect op de gezondheidszorg, het toerisme en de sociale en economische omstandigheden heeft. Het is belangrijk, dat de economische uitdagingen en de investeringen in de gezondheidssector niet politiek instabiliteit met zich voeren en legitieme geweld gebruikt moet worden om maatregelen te bevolgen en de veiligheid van de inwoners te garanderen. Elke ondersteuning van de UN voor de gezondheidssector kan ook als preventie voor conflicten aangezien worden. Sinds 1996 is het officieel mogelijk open over corruptie te praten en voor kandidaten te kiezen die de strijd tegen corruptie willen aangaan. Dat jaar was dus een mijlpaal in richting vrije meningsuiting voor Indonesië. Om misbruik van legitiem geweld

te vermijden zou het een oplossing kunnen zijn om onafhankelijke UN-verkiezingswaarnemer, of zelfs van NGOs toe te laten. Indonesië wil zich zeker ervoor inzetten dat onrechtvaardig legitieme geweld van een politieagent of algemeen van iemand die voor de veiligheid van de burgers en vooral van minoriteiten verantwoordelijk is, opgevolgd moet worden. In geval dat in een onafhankelijk gerecht een overtreding vastgesteld wordt, moet die persoon vergoeding betalen aan de slachtoffers en bij zware overtredingen moet die persoon met veroordeling tot gevangenisstraf rekenen.